

## ΜΑΘΗΜΑ XXXII LECTIO ALTERA ET TRICESIMA

### ΕΝΑΣ ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΟΣ ΤΗΣ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑΣ

Pleni omnes sunt libri, plenae sapientium voces, plena exemplōrum vetustas; quae iacērent in tenebris omnia, nisi litterārum lumen accederet. Quam multas imagines fortissimōrum virorum–non solum ad intuendum, verum etiam ad imitandum–scriptōres et Graeci et Latīni nobis reliquērunt! Quas ego, cupidus bene gerendi et administrandi rem publicam, semper mihi proponēbam. Colendo et cogitando homines excellentes animum et mentem meam conformābam. Sic enim –laudem et honestātem solum expetendo, omnes cruciātus corporis et omnia pericula mortis parvi esse ducendo– me pro salūte vestrā in tot ac tantas dimicatiōnes obicere potui.

|                                        |                                                                                                     |
|----------------------------------------|-----------------------------------------------------------------------------------------------------|
| Pleni sunt omnes libri,                | Γεμάτα είναι όλα τα βιβλία,                                                                         |
| plenae voces sapientium,               | γεμάτοι οι λόγοι των σοφών,                                                                         |
| plena vetustas exemplōrum;             | γεμάτη η αρχαιότητα από παραδείγματα*                                                               |
| quae omnia iacērent in tenebris,       | Αυτά όλα θα έμεναν στην αφάνεια,                                                                    |
| nisi accederet lumen litterārum.       | αν δε τα συνόδευε το φως των γραμμάτων.                                                             |
| Quam multas imagines                   | Πόσο πολλές εικόνες                                                                                 |
| fortissimōrum virorum                  | γενναιότατων ανδρών                                                                                 |
| –non solum ad intuendum,               | - όχι μόνο για να τις κοιτάζουμε,                                                                   |
| verum etiam ad imitandum–              | αλλά και για να τις μιμούμαστε-                                                                     |
| nobis reliquērunt                      | μας κληροδότησαν                                                                                    |
| scriptōres et Graeci et Latīni!        | οι συγγραφείς και οι Έλληνες και οι Λατίνοι!                                                        |
| Quas ego,                              | Αυτές εγώ,                                                                                          |
| cupidus bene gerendi                   | επιθυμώντας την καλή διοίκηση                                                                       |
| et administrandi rem publicam,         | και διαχείριση της πολιτείας / επειδή επιθυμούσα να διοικήσω και να διαχειριστώ σωστά την πολιτεία, |
| semper proponēbam mihi.                | πάντοτε έβαζα μπροστά μου ως παράδειγμα.                                                            |
| Colendo et cogitando                   | Με το να λατρεύω και να σκέφτομαι                                                                   |
| excellentes homines                    | τους εξαιρετικούς ανθρώπους                                                                         |
| conformābam                            | διέπλαθα                                                                                            |
| animum et mentem meam.                 | την ψυχή και το νου μου.                                                                            |
| Sic enim                               | Γιατί έτσι,                                                                                         |
| –expetendo solum laudem et honestātem, | - με το να επιδιώκω δηλαδή μόνο τον έπαινο και την τιμή,                                            |
| ducendo esse parvi                     | με το να θεωρώ ότι είναι μικρής αξίας                                                               |
| omnes cruciātus corporis               | όλα τα βάσανα του σώματος                                                                           |
| et omnia pericula mortis–              | και όλοι οι κίνδυνοι του θανάτου-                                                                   |
| potui obicere me                       | μπόρεσα να ριχτώ                                                                                    |
| pro salūte vestrā                      | για τη σωτηρία σας                                                                                  |
| in tot ac tantas dimicatiōnes.         | σε τόσο πολλούς και τόσο μεγάλους αγώνες.                                                           |

## ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΗ

**pleni**: ονομαστική πληθυντικού, αρσενικό, του δευτεροκλίτου επιθέτου **plenus**, -a, -um = γεμάτος, -η, -ο → Παραθετικά: **plenior**, -ior, -ius, **plenissimus**, -a, -um.

**omnes**: ονομαστική πληθυντικού, αρσενικό, του τριτοκλίτου, τριγενούς και δικαταλήκτου επιθέτου **omnis**, -is, -e = όλος, -η, -ο → δεν σχηματίζει παραθετικά.

**sunt**: γ' πληθυντικό, οριστική ενεστώτα, του ρήματος **sum**, **fui**, -, **esse** = είμαι.

**libri**: ονομαστική πληθυντικού, αρσενικό, β' κλίση, του ουσιαστικού **liber** -bri = βιβλίο.

**plena**: ονομαστική πληθυντικού, θηλυκό, του δευτεροκλίτου επιθέτου **plenus**, -a, -um = γεμάτος, -η, -ο → Παραθετικά: **plenior**, -ior, -ius, **plenissimus**, -a, -um.

**sapientium**: γενική πληθυντικού, αρσενικό, γ' κλίση, του ουσιαστικού **sapiens** -ntis = σοφός → Κανονικά είναι μετοχή ενεστώτα Ε. Φ. του ρήματος **sapio**, **sapinī**(ii), -, **sapere** 3\*. Κλίνεται όπως οι μετοχές που χρησιμοποιούνται ως ουσιαστικά, δηλαδή αφαιρετική ενικού: -e και γενική πληθυντικού: -ium.

**voces**: ονομαστική πληθυντικού, θηλυκό, γ' κλίση, του ουσιαστικού **vox** -cis = φωνή, λόγος.

**plena**: ονομαστική ενικού, θηλυκό, του δευτεροκλίτου επιθέτου **plenus**, -a, -um = γεμάτος -η -ο → Παραθετικά: **plenior**, -ior, -ius, **plenissimus**, -a, -um.

**exemplorum**: γενική πληθυντικού, ουδέτερο, β' κλίση, του ουσιαστικού **exemplum** -i = παράδειγμα.

**vetustas**: ονομαστική ενικού, θηλυκό, γ' κλίση, του ουσιαστικού **vetustus** -atis = αρχαιότητα → ως αφηρημένη έννοια δεν σχηματίζει πληθυντικό.

**quae**: ονομαστική πληθυντικού, ουδέτερο, της αναφορικής αντωνυμίας **qui**, **quae**, **quod** = ο οποίος, -α, -ο.

**iacerent**: γ' πληθυντικό, υποτακτική ενεργητικού παρατατικού του ρήματος **iaceo**, **iacui**, **iacitum**, **iacere** 2 = παραμένω.

**in**: πρόθεση που εδώ συντάσσεται με αφαιρετική = σε.

**tenebris**: αφαιρετική πληθυντικού, θηλυκό, α' κλίση, του ουσιαστικού **tenebrae** -arum = σκοτάδι → δεν σχηματίζει ενικό (**plurale tantum**).

**omnia**: ονομαστική πληθυντικού, ουδέτερο, του τριτοκλίτου, τριγενούς και δικαταλήκτου επιθέτου **omnis**, -is, -e = όλος, -η, -ο → δεν σχηματίζει παραθετικά.

**nisi**: υποθετικός αποφατικός σύνδεσμος = αν δεν.

**litterarum**: γενική πληθυντικού, θηλυκό, α' κλίση, του ουσιαστικού **litterae** -arum = λογοτεχνία, επιστολή → στον ενικό **littera** -ae = το γράμμα της αλφαβήτου (ετερόσημο).

**lumen**: ονομαστική ενικού, ουδέτερο, γ' κλίση, του ουσιαστικού **lumen** -inis = φως.

**accederet**: γ' ενικό, υποτακτική ενεργητικού παρατατικού, του ρήματος **accedo**, **accessi**, **accessum**, **accedere** 3 = συνοδεύω.

**quam**: επιφωνηματικό επίρρημα = πόσο.

**multas**: αιτιατική πληθυντικού, θηλυκό, του δευτεροκλίτου επιθέτου **multus**, -a, -um = πολλός, πολλή,

πολύ → Παραθετικά: **plus** (ο συγκριτικός βαθμός στον ενικό απαντά μόνο στο ουδέτερο), **plurimus**, -a, -um. Στον πληθυντικό οι τρεις βαθμοί σχηματίζονται ως εξής: **multi**, -ae, -a, **plures**, -es, -(i)a, **plurimi**, -ae, -a.

**imagines**: αιτιατική πληθυντικού, θηλυκό, γ' κλίση, του ουσιαστικού **imago** -inis = εικόνα.

**fortissimorum**: γενική πληθυντικού, αρσενικό, του δευτεροκλίτου επιθέτου **fortissimus**, -a, -um. Αποτελεί υπερθετικό βαθμό του επιθέτου **fortis**, -is, -e = δυνατός, -ή, -ό → Παραθετικά: **fortior**, -ior, -ius, **fortissimus**, -a, -um.

**virorum**: γενική πληθυντικού, αρσενικό, β' κλίση, του ουσιαστικού **vir**, **virī** = άνδρας.

**solum**: ποσοτικό επίρρημα = μόνο.

**non solum... verum etiam**: παρατακτική αντιθετική σύνδεση = όχι μόνο ... αλλά και.

**ad**: πρόθεση που συντάσσεται με αιτιατική = για να.

**intuendum**: αιτιατική του γερουνδίου του ρήματος **intueor**, **intuitus sum**, **intuēri** 2 αποθετικό = κοιτάζω, ατενίζω.

**ad**: πρόθεση που συντάσσεται με αιτιατική = για να.

**imitandum**: αιτιατική του γερουνδίου του ρήματος **imitor**, **imitatus sum**, **imitāri** 1 αποθετικό = μιμούμαι.

**scriptores**: ονομαστική πληθυντικού, αρσενικό, γ' κλίση, του ουσιαστικού **scriptor** -oris = συγγραφέας.

**et**: συμπλεκτικός σύνδεσμος = και

**Graeci**: ονομαστική πληθυντικού, αρσενικό, β' κλίση, του ουσιαστικού **Graeci** -orum = Έλληνες. Συναντάται και στον ενικό ως **Graecus** -i και σπανιότερα **Graecius** -i.

**et**: συμπλεκτικός σύνδεσμος = και.

**Latini**: ονομαστική πληθυντικού, αρσενικό, β' κλίση, του ουσιαστικού **Latini** -orum = Λατίνοι (στον ενικό **Latinus** -i).

**nobis**: δοτική πληθυντικού, α' πρόσωπο, της προσωπικής αντωνυμίας **ego**, **tu**, - = εγώ, εσύ, αυτός.

**reliquerunt**: γ' πληθυντικό, οριστική ενεργητικού παρακειμένου, του ρήματος **relinquo**, **reliqui**, **relictum**, **relinquere** 3 = αφήνω, κληροδοτώ.

**quas**: αιτιατική πληθυντικού, θηλυκό, της αναφορικής αντωνυμίας **qui**, **quae**, **quod** = ο οποίος, -α, -ο.

**ego**: ονομαστική ενικού, α' πρόσωπο, της προσωπικής αντωνυμίας **ego**, **tu**, - = εγώ, εσύ, αυτός.

**cupidus**: ονομαστική ενικού, αρσενικό, του δευτεροκλίτου επιθέτου **cupidus**, -a, -um = αυτός, -ή, -ό που επιθυμεί, ο γεμάτος, -η, -ο επιθυμία → Παραθετικά: **cupidior**, -ior, -ius, **cupidissimus**, -a, -um.

**bene**: τροπικό επίρρημα = καλά. Προέρχεται από το επίθετο της β' κλίσης **bonus**, -a, -um → Παραθετικά: **melius**, **optime**.

**gerendi**: γενική του γερουνδίου, του ρήματος **gero**, **gessi**, **gestum**, **gerere** 3 = διοικώ.

**et**: συμπλεκτικός σύνδεσμος = και.

**administrandi**: γενική του γερουνδίου, του ρήματος **administro**, **administravi**, **administratum**, **administrare** 1 = διαχειρίζομαι.

**rem**: αιτιατική ενικού, θηλυκό, ε' κλίση, του ουσιαστικού **res**, **rei** = πράγμα.

**publicam**: αιτιατική ενικού, θηλυκό, του δευτεροκλίτου επιθέτου **publicus**, -a, -um = δημόσιος, -α, -ο → δεν σχηματίζει παραθετικά.

**res publica**: όλο μαζί αποτελεί σύνθετο ουσιαστικό = πολιτεία → δεν σχηματίζει πληθυντικό.

**semper**: χρονικό επίρρημα = πάντοτε.

**mihi**: δοτική ενικού, α' πρόσωπο, της προσωπικής αντωνυμίας **ego**, **tu**, - = εγώ, εσύ, αυτός.

**proponebam**: α' ενικό, οριστική ενεργητικού παρατατικού, του ρήματος **propono**, **proposui**, **propositum**, **proponere** 3 = βάζω μπροστά (μου) ως παράδειγμα/πρότυπο.

**colendo:** αφαιρετική του γερονδίου, του ρήματος **colo, colui, cultum, colēre 3** = λατρεύω.  
**et:** συμπλεκτικός σύνδεσμος = και.  
**cogitando:** αφαιρετική του γερονδίου, του ρήματος **cogito, cogitavi, cogitatum, cogitāre 1** = σκέπτομαι, αναλογίζομαι.  
**homines:** αιτιατική πληθυντικού, αρσενικό και θηλυκό, γ' κλίση, του ουσιαστικού **homo -inis** = άνθρωπος.  
**excellentes:** αιτιατική πληθυντικού, αρσενικό, του τριτοκλίτου τριγενούς και μονοκαταλήκτου επιθέτου **excellens, -ns, -ns** (γενική **excellētis**) = έξοχος, -η, -ο. Κανονικά είναι μετοχή ενεστώτα Ε. Φ. του ρήματος **excello, excellui, excelsum, excellere 3** → Παραθετικά: **excellētiōr, -iōr, -iūs, excellētissimūs, -a, -um**.  
**animum:** αιτιατική ενικού, αρσενικό, β' κλίση, του ουσιαστικού **animus -i** = ψυχή.  
**et:** συμπλεκτικός σύνδεσμος = και.  
**mentem:** αιτιατική ενικού, θηλυκό, γ' κλίση, του ουσιαστικού **mens -ntis** = νους, μυαλό.  
**meum:** αιτιατική ενικού, θηλυκό, α' πρόσωπο (για έναν κτήτορα), της κτητικής αντωνυμίας **meus, mea, meum** = δικός -ή -ό μου.  
**conformabam:** α' ενικό, οριστική ενεργητικού παρατατικού, του ρήματος **conformo, conformavi, conformatum, conformāre 1** = διαπλάθω, διαμορφώνω.  
**sic:** τροπικό επίρρημα = έτσι.  
**enim:** διασαφηντικός και αιτιολογικός σύνδεσμος. Έχει ανάλογη χρήση με τον σύνδεσμο γάρ της αρχαίας ελληνικής = γιατί.  
**laudem:** αιτιατική ενικού, θηλυκό, γ' κλίση, του ουσιαστικού **laus, laudis** = έπαινος.  
**et:** συμπλεκτικός σύνδεσμος = και  
**honestatem:** αιτιατική ενικού, θηλυκό, γ' κλίση, του ουσιαστικού **honestas -atis** = τιμή.  
**solum:** ποσοτικό επίρρημα = μόνον.  
**expetendo:** αφαιρετική του γερονδίου, του ρήματος **expeto, expeti(v)i, expetitur, expetere 3** = επιδιώκω.  
**omnes:** αιτιατική πληθυντικού, αρσενικό, του τριτοκλίτου τριγενούς και δικαταλήκτου επιθέτου **omnis, -is, -e** = όλος, -η, -ο → δεν σχηματίζει παραθετικά.  
**cruciatus:** αιτιατική πληθυντικού, αρσενικό, δ' κλίση, του ουσιαστικού **cruciatus -us** = βάσανο.  
**corporis:** γενική ενικού, ουδέτερο, γ' κλίση, του ουσιαστικού **corpus -oris** = σώμα.  
**et:** συμπλεκτικός σύνδεσμος = και.  
**omnia:** αιτιατική πληθυντικού, ουδέτερο, του τριτοκλίτου, τριγενούς και δικαταλήκτου επιθέτου **omnis, -is, -e** = όλος, -η, -ο → δεν σχηματίζει παραθετικά.  
**pericula:** αιτιατική πληθυντικού, ουδέτερο, β' κλίση, του ουσιαστικού **periculum -i** = κίνδυνος.  
**mortis:** γενική ενικού, θηλυκό, γ' κλίση, του ουσιαστικού **mors, mortis** = θάνατος.  
**parvi:** γενική ενικού, ουδέτερο, του δευτεροκλίτου επιθέτου **parvus, -a, -um** = μικρός, -ή, -ό → Παραθετικά: **minor, -or, -us, minimus, -a, -um**.  
**esse:** απαρέμφατο ενεστώτα, του ρήματος **sum, fui, -, esse** = είμαι.  
**ducendo:** αφαιρετική γερονδίου, του ρήματος **duco, duxi, ductum, ducere 3** = θεωρώ → **β' ενικό προστακτικής ενεστώτα: duc.**  
**me:** αιτιατική ενικού, α' πρόσωπο, της προσωπικής αντωνυμίας **ego, tu, -** = εγώ, εσύ, αυτός.  
**pro:** πρόθεση που συντάσσεται με αφαιρετική = υπέρ, για, για χάρη.  
**salute:** αφαιρετική ενικού, θηλυκό, γ' κλίση, του ουσιαστικού **salus -utis** = σωτηρία → ως αφηρημένη έννοια δεν σχηματίζει πληθυντικό.  
**vestra:** αφαιρετική ενικού, θηλυκό, β' πρόσωπο (για πολλούς κτήτορες), της κτητικής αντωνυμίας **vester, vestra, vestrum** = δικός -ή -ό σας.  
**in:** πρόθεση που εδώ συντάσσεται με αιτιατική = σε.  
**tot:** άκλιτη δεικτική αντωνυμία = τόσοι πολλοί, -ές, -ά.  
**ac:** συμπλεκτικός σύνδεσμος = και.  
**tantas:** αιτιατική πληθυντικού, θηλυκό, της δεικτικής αντωνυμίας **tantus, -a, -um** = τόσοσ, -η, -ο [είναι δεικτικό επίθετο που λειτουργεί ως δεικτική αντωνυμία].  
**dimicationes:** αιτιατική πληθυντικού, θηλυκό, γ' κλίση, του ουσιαστικού **dimicatio -onis** = αγώνας.  
**obicere:** απαρέμφατο ενεργητικού ενεστώτα, του ρήματος **obicio, obieci, obiectum, obicere 3\*** (ανήκει στα 15 ρήματα σε -io που κλίνονται σαν το **capio**) = ρίχνω.  
**potui:** α' ενικό, οριστική παρακειμένου, του ανώμαλου ρήματος **possum, potui, -, posse** = μπορώ.

## ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΗ

**Pleni omnes sunt libri:** κύρια πρόταση κρίσεως, εκφέρεται με Οριστική και δηλώνει το πραγματικό γεγονός.

**sunt:** ρήμα.

**libri:** υποκείμενο ρήματος.

**pleni:** κατηγορούμενο στο υποκείμενο του ρήματος libri.

**omnes:** ομοιόπτωτος, επιθετικός προσδιορισμός στο libri.

**(exemplorum):** εννοούμενη γενική ως συμπλήρωμα στο επίθετο pleni, γενική αντικειμενική

**plena sapientium voces:** κύρια πρόταση κρίσεως, εκφέρεται με Οριστική και δηλώνει το πραγματικό γεγονός.

**(sunt):** εννοούμενο ρήμα.

**voces:** υποκείμενο στο εννοούμενο ρήμα sunt.

**plena:** κατηγορούμενο στο υποκείμενο του ρήματος voces.

**sapientium:** γενική υποκειμενική στο voces.

**(exemplorum):** εννοούμενη γενική ως συμπλήρωμα στο επίθετο plena, γενική αντικειμενική

**plena exemplorum vetustas:** κύρια πρόταση κρίσεως, εκφέρεται με Οριστική και δηλώνει το πραγματικό γεγονός.

**(est):** εννοούμενο ρήμα.

**vetustas:** υποκείμενο του εννοούμενου ρήματος est.

**plena:** κατηγορούμενο στο υποκείμενο του ρήματος vetustas.

**exemplorum:** γενική ως συμπλήρωμα στο επίθετο plena, γενική αντικειμενική.

**quae iacerent in tenebris omnia:** κύρια πρόταση κρίσεως, η οποία λειτουργεί ως απόδοση στην υποθετική πρόταση («nisi ... accederet») που ακολουθεί, εκφέρεται με Οριστική και δηλώνει το πραγματικό γεγονός. (Σημείωση: Η αντωνυμία quae βρίσκεται μετά από ισχυρό σημείο στίξης και, εφόσον δεν υπάρχει άλλη κύρια πρόταση στην περίοδο, εισάγει κύρια πρόταση και ισοδυναμεί με τη δεικτική αντωνυμία: ea).

**iacerent:** ρήμα.

**quae:** υποκείμενο ρήματος.

**omnia:** ομοιόπτωτος, επιθετικός προσδιορισμός στο quae.

**in tenebris:** εμπρόθετος επιρρηματικός προσδιορισμός της κατάστασης στο ρήμα iacerent.

**nisi litterarum lumen accederet:** δευτερεύουσα επιρρηματική υποθετική πρόταση. Εισάγεται με τον υποθετικό αποφαντικό σύνδεσμο nisi. Σχηματίζει, με απόδοση την κύρια πρόταση «quae ... omnia», υποθετικό λόγο του αντίθετου του πραγματικού για το παρόν. Συγκεκριμένα, και στην υπόθεση και στην απόδοση έχουμε υποτακτικές παρατατικού (accederet, iacerent).

**accederet:** ρήμα.

**lumen:** υποκείμενο ρήματος.

**litterarum:** γενική υποκειμενική στο lumen.

**Quam multas imagines fortissimorum virorum - non solum ad intuendum, verum etiam ad imitandum - scriptores et**

**Graeci et Latini nobis reliquerunt!**: κύρια επιφωνηματική πρόταση, εκφέρεται με Οριστική και δηλώνει το πραγματικό γεγονός.

**reliquerunt**: ρήμα.

**scriptores**: υποκείμενο ρήματος.

**Graeci/ Latini**: παραθέσεις στο **scriptores**. Συνδέονται μεταξύ τους με τον συμπλεκτικό σύνδεσμο «et».

**imagines**: άμεσο αντικείμενο στο **reliquerunt**.

**nobis**: έμμεσο αντικείμενο στο **reliquerunt**.

**multas**: ομοιόπτωτος, επιθετικός προσδιορισμός στο **imagines**.

**virorum**: γενική κτητική (ή αντικειμενική) στο **imagines**.

**fortissimorum**: ομοιόπτωτος, επιθετικός προσδιορισμός στο **virorum**.

**quam**: επιρρηματικός προσδιορισμός του ποσού, ως επιτατικό του **multas**.

**ad intuentum/ad imitandum**: εμπρόθετες αιτιατικές του γερονδίου που δηλώνουν σκοπό στο **reliquerunt**. Συνδέονται μεταξύ τους αντιθετικά με το αντιθετικό ζεύγος «non solum ... verum etiam».

**Quas ego, cupidus bene gerendi et administrandi rem publicam, semper mihi proponebam**: κύρια πρόταση κρίσεως, εκφέρεται με Οριστική και δηλώνει το πραγματικό γεγονός. (Σημείωση: Η αντωνυμία **quas** βρίσκεται μετά από ισχυρό σημείο στίξης και, εφόσον δεν υπάρχει άλλη κύρια πρόταση στην περίοδο, εισάγει κύρια πρόταση και ισοδυναμεί με τη δεικτική αντωνυμία: **eas**).

**proponebam**: ρήμα.

**ego**: υποκείμενο ρήματος.

**quas**: άμεσο αντικείμενο στο **proponebam**.

**mihi**: έμμεσο αντικείμενο στο **proponebam**.

**semper**: επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου στο **proponebam**.

**cupidus**: επιρρηματικό κατηγορούμενο του τρόπου στο **proponebam**. Αναφέρεται στο **ego**.

**gerendi/ administrandi**: (απρόθετες) γενικές του γερονδίου ως συμπληρώματα στο επίθετο **cupidus**, γενικές αντικειμενικές. Συνδέονται μεταξύ τους με τον συμπλεκτικό σύνδεσμο **et**.

**rem publicam**: αντικείμενο στα γερόνδια **gerendi** και **administrandi**.

**bene**: επιρρηματικός προσδιορισμός τρόπου στα γερόνδια **gerendi** και **administrandi**.

**Colendo et cogitando homines excellentes animum et mentem meam conformabam**: κύρια πρόταση κρίσεως, εκφέρεται με Οριστική και δηλώνει το πραγματικό γεγονός.

**conformabam**: ρήμα.

(**ego**): εννοούμενο υποκείμενο ρήματος.

**animum/ mentem**: αντικείμενα στο **conformabam**. Συνδέονται μεταξύ τους με τον συμπλεκτικό σύνδεσμο **et**.

**meam**: ομοιόπτωτος, επιθετικός προσδιορισμός στο **mentem**.

**colendo/ cogitando**: απρόθετες αφαιρετικές του γερονδίου που δηλώνουν τρόπο στο **conformabam**. Συνδέονται μεταξύ τους με τον συμπλεκτικό σύνδεσμο **et**.

**homines**: αντικείμενο στα γερόνδια **colendo** και **cogitando**.

**excellentes**: ομοιόπτωτος, επιθετικός προσδιορισμός στο **homines**.

**Sic enim - laudem et honestatem solum expetendo, omnes cruciatus corporis et omnia pericula mortis parvi esse ducendo - me pro salute vestra in tot ac tantas dimicationes obicere potui**: κύρια πρόταση κρίσεως, εκφέρεται με Οριστική και δηλώνει το πραγματικό γεγονός.

**potui**: ρήμα.

(**ego**) : εννοούμενο υποκείμενο ρήματος.

**obicere**: αντικείμενο ρήματος, τελικό απαρέμφατο.

(**ego**) : εννοούμενο υποκείμενο του απαρεμφάτου **obicere** (ταυτοπροσωπία).

**me**: αντικείμενο στο απαρέμφατο **obicere** (άμεση αυτοπάθεια).

**in dimicationes**: εμπρόθετος επιρρηματικός προσδιορισμός εισόδου σε κατάσταση στο απαρέμφατο **obicere**.

**tot/ tantas**: ομοιόπρωτοι επιθετικοί προσδιορισμοί στο **dimicationes**. Συνδέονται μεταξύ τους με τον συμπλεκτικό σύνδεσμο **ac**.

**pro salute:** εμπρόθετος επιρρηματικός προσδιορισμός που δηλώνει **υπεράσπιση/σκοπό** στο απαρέμφατο obicere.  
**vestra:** ομοιόπτωτος, επιθετικός προσδιορισμός στο salute.  
**sic:** επιρρηματικός προσδιορισμός του τρόπου στο potui.  
**expetendo:** **απρόθετη αφαιρετική** του γερούνδιου που δηλώνει **τρόπο και λειτουργεί ως επεξήγηση στο sic.**  
**laudem/ honestatem:** **αντικείμενα στο γερούνδιο expetendo.** Συνδέονται μεταξύ τους με τον συμπλεκτικό σύνδεσμο et.  
**solum:** επιρρηματικός προσδιορισμός του ποσού στο expetendo.  
**ducendo:** **απρόθετη αφαιρετική** του γερούνδιου που δηλώνει **τρόπο και λειτουργεί ως επεξήγηση στο sic.**  
**esse:** αντικείμενο στο γερούνδιο ducendo και ειδικό απαρέμφατο.  
**cruciatus/pericula:** υποκείμενα του απαρεμφάτου esse (ετεροπροσωπία). Συνδέονται μεταξύ τους με τον συμπλεκτικό σύνδεσμο et.  
**omnes:** ομοιόπτωτος, επιθετικός προσδιορισμός στο cruciatus.  
**corporis:** γενική αντικειμενική στο cruciatus.  
**omnia:** ομοιόπτωτος, επιθετικός προσδιορισμός στο pericula.  
**mortis:** **γενική επεξηγηματική στο pericula.**  
**parvi:** **γενική της αφηρημένης (ηθικής) αξίας στο απαρέμφατο esse.**